

Коваленко Неля Сергіївна

Короткий життєпис

КОВАЛЕНКО Неля Сергіївна Народилася 1935 року в сім'ї красноградських вчителів. Після закінчення Красноградської СШ № 30 (тепер це СШ № 3) працювала піонервожатою Хрестнщенської школи. В 1954 році вступила до Харківського педінституту на філологічний факультет.

Після закінчення педінституту все життя працює в Тишенківській школі вчителькою української мови та літератури. Любов до рідної слова, поезії успадкувала від матері, а в шкільні роки мала добрі наставників — Лідію Антонівну Кучеренко та Анастасію Силіві Ярмұльську.

Писати вірші стала, вже працюючи вчителькою. Багато її поезій присвячено людям праці села Тишенківки. Частина з віршів стала піснями, які охоче співають діти й дорослі, сільський ансамбль "Червона калина".

В доробку поетеси Нелі Сергіївни десятки віршів та пісень. Вона проводить велику громадсько-корисну роботу в школі, в селі і районі.

Є в Нелі Сергіївни вірші, присвячені воїнам, які не повернулися з війни:

Батьку, рідний, де ти? Озовися!

Ми тебе чекаєм стільки літ.

Як без тебе гірко дні тяглися,

Скільки ми перетерпіли бід.

Наша мама, як в мороз калина,

Коси її стали, наче сніг,

Досі, батьку, жде теберодина

Із далеких грозових доріг.

Є в Нелі Сергіївни й гуморески:

Хвалилися в Тишенківці,

Що у цьому році

Посіяли вареники

Дітям на толоці.

Будуть учні йти у школу

Й швидко без мороки

Поснідають в ранню пору

І гайда на уроки!

Ось і сходи вже з 'явилися —

Вареники з сиром.

Недаремно старалися

Для дітей всім миром.

Бігли юні тишенчата

Після гри з толоки.

Як уздріли тєє диво,
Аж взялися в боки.
Пхе,— скривилися скептично,—
Людей насмішили,
Краще були б замість нас
Уроки повчили.